

גיליון מס' 8 • פרשת חיי שרה • תשפ"ג

קרובה ישועתך לבוא

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של הרה"ק רבי מרדכי מקוזמיר זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות תלמידיו אחריו

סיפור השבוע

אמרות טהורות

החסיד המופלג הר' יהושע לאנגלעבין שהיה משמש בקודש אצל האדמו"ר ר' מרדכי מקוזמיר זצ"ל סיפר, כי האדמו"ר זצ"ל היה נוהג ללכת לטבול ולשבת בבית המרחץ בוסק שהיה סמוך לקייילץ, שם ישב באופן קבוע בכל שנה בחודשים תמוז ואב באמבטיות מינרליות כדי לרפא את רגליו. ר' יהושע סיפר כי פעם אחת כשחזר האדמו"ר זצ"ל לביתו לאחר הטבילה היה זה יום קיץ לוהט וחם והיה זקוק למנוחה כחצי שעה. משמשי היו עומדים מבחוץ ושוקקים, הם ידעו שבחוץ עומדים אנשים רבים עם פתקים ובקשות שונות להכניס ולהתברך מפי הרב, ואנשים ממהרים לשוב לעסקיהם ולביתם אחרי שיגישו את הפתקים והבקשות ויקבלו את ברכת האדמו"ר זצ"ל. אבל האדמו"ר זצ"ל שכב בפנים בלי לזוז בכלל, ושקוע במחשבות, עיניו בוהות על החלון. ואפילו זבוב שעלה על מצחו לא הרים את היד בשביל לגרשו. (כמובן שמשמש א' גרש את הזבוב.) דממה דקה וקדושה שררה בבית באותו הזמן, והמשמשים עמדו והסתכלו על האדמו"ר ולא יכלו לדבר ולזוז ממקומם. האדמו"ר שכב ככה בלי לזוז במשך כחצי שעה. פתאום כאילו הקיץ האדמו"ר זצ"ל משינה עמוקה, ופנה אל משמשי בשאלה: " האם יש לי חלק בעולם הבא?" השאלה הזאת הפלאומית ששאל האדמו"ר מיד לאחר שקם הפתיע את כולם, ונשאר כולם המומים ולא ידעו מה לענות לאדמו"ר. פני האדמו"ר זצ"ל היו מוארות ועיניו נראו כאילו יצאו מחוריהן. אחד ממשמשי היה החסיד המופלג הר' משה צוקערמאן ז"ל, שהעיד וענה לאדמו"ר זצ"ל, ואמר לו: "לכל ישראל יש להם חלק בעולם הבא, על אחת כמה וכמה שיש לאדמו"ר חלק בעולם הבא." ברגע שאמר זאת ר' משה לאדמו"ר זצ"ל פרץ האדמו"ר בבכי מר, ומעיניו זלגו דמעות. ובפה מלא בבכי ענה לו ואמר לו את הדברים הללו: "לכל עם ישראל אין אחריות כזו גדולה כמו שיש לי, הרי אני מקבל כסף מאנשים, האנשים כולם מאמינים בי, אני צריך לתת דין וחשבון על כל הכסף. ומי יודע אם יעלה בידי לעמוד ולהצטדק לפני כסא המשפט והמלך המשפט?" המשיך האדמו"ר עוד לבכות בבכי תמרורים ולא יכל עוד להמשיך ולדבר, כל משמשי שהיו בחדר גם כן עמדו ובכו, גם השמש ר' מיכל ע"ה שהיה בטבעו איש קר שלא התפעל ולא בכה משום דבר אף פעם עמד שם ובכה. אח"כ התחיל האדמו"ר לבכות בדמעות של תחנונים ואמר: "אני אינני עובד על אנשים, ואם אני מבטיח שאני אתפלל עבורם, אני ממלא את הבטחתי ומתפלל עבורם, ומעורר עליהם רחמים. אני מאמין שזכות אבותי הקדושים ז"ל זי"ע יסייעו בעדי שתתקבל תפילתי" כשסיים האדמו"ר את דבריו נרגע לאט לאט ופניו הקדושים החלו לזרוח וחלומות כדרכו בקודש תמיד, ויחד ממיתו פנה לחדר השני לקבל את פניהם של האנשים שחיכו בחוץ לברכתו. המחזה הזה עשה רושם מאד גדול שלא יישכח מכל הנוכחים שראו זאת.

"ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה" העניין והאמת מזה דנוע שהאדם נברא מחומר וצורה וכל עבודתו בזה העולם להפוך החומר לצורה, כי מהחומר נמשך עצלות ומרה שחורה ותאוות ומדות רעות, והצורה נמשך ההיפוך שמחה וחיות של מצוה ושל דיבורי תורה ותפלה, 'צורה' בגימטריה כמנין 'אש' (צורה=301, אש=301), בחינת ודברות קדשך מלהבות אש, 'צורה' במספר קטן בגימטריה 'כב' (צ=9, ו=6, ר=2, ה=5, ביחד כב), כמנין כ"ב אתון דאורייתא, ועל ידי הצורה יכול לבא לבחינת 'אמת' המרמז לג' שפלות א'פר מ'ה ת'ועלת, כי 'צורה' בא"ת ב" ש עם האותיות בגימטריה כמנין 'יעקב' (צ=5, ו=8, ר=3, ה=90, ביחד=178, יעקב=178), וכתוב בתנ"ך אמת ליעקב, 'יעקב, בחינת י' 'עקב' עקב מרמז לבחינת סוף ודברים נמוכים, מעלה אותם ברמיזה דחכמה סוד יו"ד ומגביר הצורה על החומר, ועל ידי זה יבא לרב טוב הצפון על דרך מאמר הבעל שם טוב זצוקלה"ה על הפסוק יששכר חמור גרס, היינו יששכר יש שכר, מה שבא לידי שכר, הוא על ידי חמור גרס, החומר גרס כל זאת, על ידי שמעלה החומר לבחינת צורה

פניי פרשת השבוע

מאת המחנך ר' בעריש גוטשטיין

מה' יצא הדבר - לא נוכל דבר אליך רע או טוב (פרק כ"ד פסוק ג')

בפרשתנו אנו פוגשים בנושא מציאת הישועה ודרכי חיפושם, בפסוק שלמדנו טמון יסוד גדול והגישה והחשיבה בסוגיה זו, יסוד גדול כתב והסביר הרשב"ם, וזה לשונו: לא הסתירה ולא הבנין תלוי ברצוננו, כי בעל כרחנו רוצים ולא רוצים, כי הקב"ה עשה שהיכולת בידו, וכמו"כ רואים בפרשה הפסוק: ואבא היום אל העינין (כ"ד מ"ב) ופירש"י: היום יצאתי והיום באתי, מכאן שקפצה לו הארץ, עכ"ל אלעזר זכה לקפיצת הדרך כשהלך לקחת אשה ליצחק, וכן יעקב אבינו זכה לקפיצת הדרך בלכתו לישא אשה, התורה היא נצחית ופרשה זו בא ללמד לדורות הבאים, שגם אם בדרך הטבע אין האדם רואה כל סיכוי כדי להשיג עבור צרכי החתונה, אל יעכב בגלל זה את השידוך ונשואי בניו ובנותיו, אלא יגמור השידוך ולהתחיל להתכונן לפרק הנשואין ויבטח בה' שיגמור בעדו למעלה מדרך הטבע, בדרך ניסיון, כמו שעשה לאבותינו הקדושים, כי הזיווג שהוכרז בשמים יעלה ויבוא ויצא לפועל בזמן שגזרו, ובאופן שגזרו, ואם כן - דאגה מניין! מספרים בשם כ"ק האדמו"ר בעל הבית ישראל בשם הגר"ח מבריסק על הכתוב בפרשתנו: יור"ץ העבד לקראתה... ותמהר... ותרץ עוד... כי בהתקרב הזמן שמייעד לגמר השידוך או מתנהל הכל במהירות ובחיפזון כ'קפיצת הדרך' כפי שמצאנו אצל יצחק, ריצת העבד, מהירות רבקה וכדומה, הכל שיגמר בכי טוב, בעיות ובזמנו ללא שום עיכוב, ולו לרגע אחד, מספרים שאל חדרו מרן החזון איש זצק"ל נכנס יהודי ממכריו, " בחור הוצע לבתי, אמר האיש למרן פוסק הדור, כעת אני תוהה מיהו? ומה טיבו? ואשמח אם רבינו המכיר את הבחור מקרוב יכול לסייע לי", משמע החזון איש את הדברים חשכו עיניו, כי היער הייטב את הבחור על מגרעותיו וחסרונותיו, והיכר גם את האיש העומד כעת בחדרו, וידע כי הוא מחפש בחור ירא שמים, המקפיד על קלה כבחמורה, המכיר לא שם לב לעננה שעברה על פניו של החזון איש "כיצד יראת שמים שלו?" שאל, שאל, "יכול להיות יותר טוב" והמשיך היהודי והקשה: "ותורתו כיצד היא?" השיב לו שוב החזון איש "יכול להיות יותר טוב" בסיום השיחה יצא האיש מביטו של החזון איש כשהוא שמח וטוב לב, ימים ספורים לאחר מכן הגיע האיש פעם נוספת לחזון איש, איש בשורות אנוכי, אמר לכשנכנס לחדרו ואמר: אירסתי היום את בתי עם הבחור שאז שוחחתי עליו עם הרב, אמר בשמחה, בפליאה פנה אליו החזון איש ושאלו "מה הביאך לסגור שידוך זה?" ענה לו שבתחילה היה לי מלא חששות לפי המידע שקיבלתי, אולם לאחר כל שאלה ותשובה שקיבלתי "יכול להיות יותר טוב" אז נרגעתי, אם מן ראש כל בני הגולה אומר על תורתו ורוחניותו של הבחור שהוא בדרגה כזו שרק "יכול להיות יותר טוב" אין זאת כי אם הבחור כליל המעלות שהוא רק נדרש אפילו לפי עיני החזון איש תיקון קטן אז בשבילי הוא מושלם, מיד לאחר מכן הזדורתי לסגור השידוך, בשעה טובה ומוצלחת, נוהג היה החזון איש לספר סיפור זה לתלמידיו, בהתפעלות "ראו כמה השגחה פרטית יש בכל שידוך, אין זאת כי אם כאשר מגיע השידוך האמיתי של האדם, אז הכל מסתדרים והשידוך יוצא אל הפועל, רוצים או לא רוצים, אם הקב"ה הוא עושה זאת שהיכולת בידו כלשונו הרשב"ם כי מה' יצא הדבר,

נפלאות ערותיך

אחר נישואיו של רבינו התגורר למשך תקופה אצל חותנו - זקינו בקארלין, שחיבבו מאוד והפליג מאוד בגודל קדושתו, פעם אמר לו זקיני הבית אהרן שיבוא לחדרו בהשכמה קודם אור היום ללמוד עמו איזה שיעור, כשהשכים רבינו ובא לחדר זקיני, מצאו הולך בחדרו הלוח ושוב בהתלהבות עצומה במשך זמן רב, כשניגש אליו רבינו וביקש שילמוד עמו את השיעור כפי שאמר לו אתמול, ענה לו הבית אהרן: זה עתה היה אצלי זקינך המגיד מטדערנאביל ואמר לי שלא להתערב כלל בדרךך ובהגתך.

קורליץ

הרה"ק רבי אברהם מנחם נחום מטריסק-חעלים זי"ע רבינו נולד כבן יחיד לאביו הרה"ק רבינו משה יהודה לייב מטריסק - חעלים זי"ע בעמ"ח ספה"ק "אמרי מ"י", בן הרה"ק רבינו מנחם נחום מטריסק זי"ע, בן הרה"ק רבינו אברהם "המגיד" מטריסק זי"ע, וחתן דודו הרה"ק רבינו דוד מטאלנא זי"ע. ולאמו הרבנית הצדקנית מרת ביילא יהודית ע"ה, בת הרה"ק רבי פנחס מקוסטאנטין זצוק"ל, בן הרה"ק רבי מרדכי מבילירודקא זצוק"ל, בן הרה"ק רבי יוסף מאוסטילא זי"ע, בן הרה"ק רבי מרדכי מנעשכוי זי"ע.

הרה"ק רבי מרדכי מבילירודקא זצוק"ל הי' חתן הרה"ק רבי צבי ארי מפעלשטיין זצוק"ל, חתן הרה"ק רבי יצחק יעקב מגראנוב זצוק"ל, בן הרה"ק רבי מרדכי מקרעמניץ זי"ע, וחתן הרה"ק רבי שלום שכנא מפראהבישט זי"ע, חתן הרה"ק רבי אברהם מקאריטשוב זי"ע, חתן הרה"ק רבינו מנחם נחום "המאור עינים" מטשערנאביל זי"ע. הרה"ק רבי צבי ארי מפעלשטיין זצוק"ל הי' נכד הרה"ק רבי צבי ארי מאליק זי"ע. והרה"ק רבי שלום שכנא מפראהבישט זי"ע הי' בנו של הרה"ק רבי אברהם "המלאך" זי"ע, בן הרה"ק רבי דוב בער "המגיד" ממעזרישט זי"ע.

אמו היתה ג"כ נכדת הרה"ק רבי פנחס מקאריץ זי"ע, והרה"ק רבי יהודה מאיר משפטייווקא זי"ע, והרה"ק רבי ייבי מאוסטרא זי"ע. בשמחת הברית מילה נקרא שמו בישראל "אברהם מנחם נחום", ע"ש זקיניו הרה"ק רבינו אברהם "המגיד" מטריסק זי"ע, ובנו הרה"ק רבינו מנחם נחום מטריסק זי"ע.

בהגיעו לפרקו נשא את הרבנית הצדקנית מרת שרה ע"ה נכדת הרה"ק רבי אליעזר יצחק גארדין אב"ד איז'ביצא זצוק"ל, ונולד לו בת א' שנפטרה בצעירותה עוד בחיי זקנה הרה"ק רבינו משה יהודה לייב מטריסק - חעלים זי"ע, ובניו הילד מרדכי, והילד פנחס, ועוד ילד קטן. אחרי הסתלקות אביו הרה"ק רבינו משה יהודה לייב מטריסק - חעלים זי"ע, ביום כ' לחודש תמוז שנת תרצ"ז, נתמנה למנהיג קהל עדת חסידיו, והתחיל לנהג עדתו הק' וקבע משכן כבודו בעיר מגוריו אביו חעלים. ומיד נסעו החסידים אל רבינו והתקשרו בו, וברוב השתדלות הביא לדפוס את תורת אביו הק' הנקרא בשם "אמרי מ"י".

אביו הק' כתב בצוואתו הקדושה שנדפס בספרו הק' "אמרי מ"י", בסעיף "ב בזה"ל: "ולקרב את בני שליט"א בכל מיני התקרבות". בעת פרוץ המלחמה הנוראה ביקר רבינו אצל חסידיו בעיר פינטשוב הסמוך לעיר קיעלץ, ונסע לשם ביחד עם זוגתו הרבנית הצדקנית מרת שרה ע"ה, ושלושה בניו ע"ה בנו מרדכי הי' בן ח' שנה, ובנו פנחס הי' בן ו' שנה, ועוד ילד קטן, והתיישב שם עד יעבור זעם.

אחד מחסידיו חעלים סיפר שבהיותו כבן חמש עשרה נחלה, והי' זה בעת שנהג רבינו את עדתו הק' בעיר חעלים, והזכירו אותו לפני רבינו והתפלל בעדו ונתרפא. ובעת המלחמה הי' אותו חסיד בעיר פינטשוב ועלה לבקר אצל רבינו בדירתו, וכשנכנס ראה את רבינו יושב ליד עריסת בנו התינוק שהי' כבן כמה חדשים, והתינוק בכה מאוד ורבינו בכה עמו. וכשראהו רבינו נכנס נענה ואמר: "אל הנער הזה התפללתי".

ביקש הצדיק לישב בשלוה, וקפץ עליו רוגזו של הגרמנים ימ"ש, שנכנסו ביום י"ג אלול שנת תרצ"ט לעיר פינטשוב, ורבינו הלך עם משפחתו ועוד כמה אנשים להחבא באיזה מקלט למשך יומיים, אח"כ עזבו את העיר פינטשוב ונסעו לעיר וואודאסלאוו, והתיישב שם רבינו למשך זמן רב, ומשם נסע עם משפחתו לעיר קיעלץ מקום מנוחת אביו הק'. ביום שני י"א לחודש אלול שנת תש"ב הוציאו הגרמנים ימ"ש את זוגתו הרבנית ויו"ח להריגה הי"ד, ולמחרתו ביום שלישי י"ב לחודש אלול נכנסו הגרמנים אל דירת רבינו וקראו לו לצאת החוצה ליסע למקום ההשמדה, ולפי שלא רצה לצאת ירו בו הרוצחים בביתו הי"ד, וזכה עוד להיקבר ליד מקום מנוחת אביו הק' ודודו הרה"ק רבינו מרדכי מקאזמיר זי"ע בעיר קיעלץ.

והיה מפרסום כאיש קודש וטהור ומתמיד עצום למד ח"י שיעורים כל יום.

היה ידוע כאוהב ארץ ישראל, עד כדי כך סודרי חייו הונהגו לפי שעון ארץ ישראל ולחשיבות היה אצלו חפצים מארץ ישראל והיה מקדש קידש שבת רק מ"יין מארץ ישראל ועוד.

הסתלקותו בשנת תרע"ד ערב מלחמת העולם הראשונה לאחר שריפות גדולות בעיר חנטשין עבר לקילץ שבשכינותה, שם נחלש מכיון שלא יכל לסבול את הצרות הגדולות של עם ישראלונסתלק ליל שב"ק פרשת שמות ח"י טבת תרע"ו ומנו"כ באהל אדמורי"י חנטשין שבקיעלץ והרבה יהודים היה נוהרים לצינונו הק' ביום ההילולא. בנו השני הרה"ק רבי אליעזר זי"ע חתן הרה"ק רבי משה יוסף מאוהל זי"ע בן הייטב לב משיגעט זי"ע נסתלק ה' סיון תרע"ט ומנו"כ באהל אדמורי"י חנטשין שבקיעלץ.

בנו השלישי הרה"ק רבי שלום זי"ע נסתלק י"ח חשון תר"פ ומנו"כ באהל אדמורי"י חנטשין שבקיעלץ

איריש ווארט

סי באשריבן א מעשה פון האייניקל פון די חסידים וואס האט דערציילט, מיין באבע ע"ה האט מיר פארציילט אז איר פאטער וועלכע איז געווען א טריסק-קוזמיר'ע חסיד, איז אמאל געווען ביים רבי'ן רבי מאטעלע זצ"ל.

דער רבי האט אים געפרעגט וואס מאכן די קינדער? וויאזוי שפירען זיי, האט ער גענטפערט ברוך השם.

ווען דער רבי האט איבער געפרעגט זיין פראגע נאכאמאל האט ער באלד פארשטאנען אז עפעס איז נישט בסדר.

ער איז אהיינגעלאפן און געטראפן אז די בני בית מיט די קינדער שלאפן, ס'איז אים געווען א חידוש אז זיי זאלן שלאפן אינמיטן טאג.

נאך אפאר מינוט איז אים אויך געווארן שלעכט, האט ער באלד געכאפט אז די לופט איז פארפעסטיגט, א שטייגער ווי קארבין מענאקסיי"ד, האט ער שנעל

געכאפט איין קינד נאכן צווייטן און ארויסגעטראגן אין הויף אין די שניי אז זיי זאלן קומען צו זיך, און אזוי ארום אפגעראטעוועט זיין משפחה פון א טראגעדיע.

צריקים במיתתם קרויים חיים

בכל שבוע נביא בסיינתא דשמיא ישועה
שפעל הצדיק למתפללים על הציון הקדוש

זרע של קימא

בכל שנה לקראת יום ההילולה, ח' בתמוז, וההתרגשות בעוד באחד השנים, בעת מעמד התפילה ביום היארצייט, הוציא אחד מהמשתתפים פתק ועליו שם של בני זוג שכבר נישאו לפני מספר שנים טובות, אך טרם זכו להיפקד, בני הזוג הינם בני משפחתו של אותו חסיד, וביודעם כי הלה מקפיד על נסיעה לצדיק בכל ח' בתמוז, עמדו ומסרו לו את שמם, בשביל שהציבור יזכיר אותם לפני הרבי ויפעל לישועתו.

כנונים לשליחות הקודש, הפצירו המתפללים בעד בני הזוג, והתחננו אצל ר' מרדכי על "פלוגי בן פלוגי לזרע של קימא ובמהרה".

בט' באדר בשנה שאחריה, הפציע קולו בכי ובישר על הבשורה העצומה, שנים שציפיייה נמחו בהינף בכי של התינוק החדש נולד בשעה טובה ומוצלחת, תשעה חודשים בדיוק, לאחר התפילה אצל הרבי.

לרפואת הילד
חיים אריה ירמיהו בן אסתר
בתוך שאר חולי ישראל

להצלחת
ישראל אהרן בן גולדה
ומשפחתו בכל הענינים

ניתן לשלוח תגובות,
רעיונות והערות
למערכת באימייל:
s07336782816@gmail.com

תמונת השבוע

הדפסה הראשונה
של הספר מאמר מרדכי
בשנת תרע"ט

את הבקבוקים מביאים לאחת מנקודות האיסוף:
ירושלים-הג' 21 מאחורי השער
ביתר עלית-ב' 9/5 מאחורי הדלת

בקבוק = אותיות!

בבקבוקים
בשקיות
במבוי
במבוי
במבוי

אנחנו דואגים
למחזור
מבוי למבוי
מבוי למבוי

ואתם שותפים בספר תורה
בכל שחמספו יותר בקבוקים בן חוב ביותר אחיות בספר התורה

בני מודעי משהי' ונא בעל ישועה